

Forhandlingen om § 23, og man gif til Afstemning, hvorved denne Paragraf, saalydende:

Til Marineministeriet bevilges nedenstaaende 1,757,319 Rd. 91 St.

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Derpaa sattes Lovforslagets § 24 under Forhandling.

Da Ingen ønskede at ytre sig med Hensyn til samme, gif man til Afstemning, hvorved Lovforslagets § 24, saalydende:

Til Finantsministeriet bevilges nedenstaaende 1,386,613 Rd. 58 St.

vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Derpaa sattes Lovforslagets § 25 under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet med Hensyn til samme, gif man til Afstemning, hvorved Lovforslagets § 25, saalydende:

Til andre og overordentlige Statsudgifter bevilges nedenstaaende 439,634 Rd. 15 St.

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Derpaa sattes Lovforslagets § 26 under Forhandling.

Brinck-Seidelin: Ved Finantslovsforslagets 1ste Behandling tillod jeg mig at henvende Opmærksomheden paa, at den høitærede Finantsminister agtede at gennemføre Loven af 21de Januar 1871 angaaende Omordningen af Færgeforholdene ved Sallingund efter en anden Plan end den, der var lagt til Grund, da den nævnte Lov blev vedtagen, samt paa at et af de derved forpligtede Amtsråd havde taget en Reservation derimod, og jeg tog deraf Anledning til at spørge den høitærede Minister om, hvorvidt han ansaa den paagældende Amtskommune forpligtet til, efter Alt, hvad der var foregaaet, at deltage i de forøgede Udgifter, som vilde fremkomme derved, at Loven af 21de Januar 1871, som

sagt, blev gennemført efter en anden Plan end den, der laa til Grund, da den blev vedtagen. Den høitærede Minister svarede herpaa, at, naar Rigsdagen ved den af ham forlangte forhøiede Bevilling gav Tilsagn om, at Loven af 21de Januar 1871 maatte gennemføres efter den forandrede, kostbarere Plan, og naar Finantsloven derefter modtog Stadfæstelse, saa maatte han dermed anse Sagen for afgjort, idet han ikke kunde indse, at der vilde kunne tillægges den paagældende Amtskommunes Reservation den allermindste Betydning over for det Spørgsmaal, om Amtskommunen maatte være forpligtet til ogsaa at deltage i de forøgede Udgifter, der fulgte af, at Loven gennemførtes efter en forandret og kostbarere Plan. Eige over for denne Erklæring af den ærede Finantsminister tror jeg, idet jeg i Dyrigt ganske skal henholde mig til og forny den Reservation, som jeg tog derimod ved 1ste Behandling, endnu at burde tillade mig den Bemærkning, at, ligesom Rigsdagen ikke ved Bevillinger paa Finantsloven kan foreskrive, at Gjennemførelsen af en Lov, som tidligere er vedtagen, og hvorved Andre end blot Statskassen ere forpligtede, skal foretages efter en anden Plan end den, der laa til Grund for Lovens Vedtagelse, saaledes kan jeg heller ikke erkjende, at der ved den nu her foreliggende Bevilling fra Rigsdagens Side er givet Andet end et Tilsagn om, at Rigsdagen for sit Vedkommende samtykker i, at Loven af 21de Januar 1871 maa gennemføres efter en forandret og kostbarere Plan end den, som laa til Grund for Lovens Vedtagelse, uden at dette Tilsagn har nogensomhelst forpligtende Betydning over for de i Omordningen interesserede Amtskommuner, der, som alt sagt, kun ere forpligtede efter den Plan og det Overflag, der laa til Grund for Loven af 1871, og som er Betingelsen for deres Forpligtelse.

Finantsministeren: Jeg tror, at det ærede Medlem tager feil i een Ting, nemlig deri, at han antager med Rette at kunne sige, at den af ham omtalte Plan laa til Grund for Loven af 21de Januar 1871. Den tidligere Plan, der var tilstede, da Forslaget til